

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 9 września 2020 r.

Druk nr 198

**KOMISJA
GOSPODARKI NARODOWEJ
I INNOWACYJNOŚCI**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 69 ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Gospodarki Narodowej i Innowacyjności wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projekt uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Jednocześnie informuję, że w dalszych pracach nad tym projektem ustawy komisję reprezentować będzie pan senator Wojciech Piecha.

Zastępca Przewodniczącej Komisji
Gospodarki Narodowej i Innowacyjności
(-) Wojciech Piecha

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Jednocześnie upoważnia pana senatora Wojciecha Piechę do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Art. 1. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695, 875, 1086 i 1106) po art. 31zy¹² dodaje się art. 31zy¹³ i art. 31zy¹⁴ w brzmieniu:

„Art. 31zy¹³. 1. Przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługującego osobie, której wymiar czasu pracy został obniżony na podstawie art. 15g, nie stosuje się art. 40 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa uwzględnia się wynagrodzenie w wysokości ustalonej dla wymiaru czasu pracy obowiązującego przed jego obniżeniem na podstawie art. 15g.

Art. 31zy¹⁴. Przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługującego osobie, której wymiar czasu pracy został obniżony na podstawie art. 15gb, przepisy art. 31zy¹³ stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. 1. Do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługującego osobie, której wymiar czasu pracy został obniżony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 15g lub art. 15gb ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695, 875, 1086 i 1106), stosuje się odpowiednio art. 31zy¹³ lub art. 31zy¹⁴ ustawy zmienianej w art. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podstawa wymiaru świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, podlega z urzędu ponownemu ustaleniu za okres pobierania tego świadczenia na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, określany dalej jako „projektowana ustawa”, zmierza do zniwelowania negatywnych skutków społecznych stosowania przepisów art. 15g i art. 15gb ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.), określanej dalej jako „ustawa covidowa”. Dokonywane na podstawie tych przepisów obniżenie wymiaru czasu pracy pracownikom o maksymalnie 20% skutkuje – co, jak należy sądzić, nie było intencją ustawodawcy – obniżeniem wysokości świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w tym zasiłków macierzyńskich.

Zgodnie z art. 40 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870), określanej dalej jako „ustawa zasiłkowa”, w razie zmiany umowy o pracę lub innego aktu, na podstawie którego powstał stosunek pracy, polegającej na zmianie wymiaru czasu pracy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru czasu pracy, jeżeli zmiana ta nastąpiła w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy, lub w miesiącach poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, określonych w art. 36 ustawy zasiłkowej. Stosownie do art. 47 ustawy zasiłkowej powołana regulacja ma odpowiednie zastosowanie przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku wyrównawczego, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego i zasiłku opiekuńczego.

W tym stanie rzeczy proponuje się:

- 1) nowelizację ustawy covidowej polegającą na dodaniu unormowań, wedle których przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługującego osobie, której wymiar czasu pracy został obniżony na podstawie art. 15g lub art. 15gb ustawy covidowej, art. 40 ustawy

zasilkowej nie miałyby zastosowania – w takim przypadku przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia uwzględniałoby się wynagrodzenie w wysokości ustalonej dla wymiaru czasu pracy obowiązującego przed jego obniżeniem;

- 2) ustanowienie normy intertemporalnej, zgodnie z którą proponowane unormowania miałyby zastosowanie do świadczenia przysługującego osobie, której wymiar czasu pracy został obniżony przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy na podstawie art. 15g lub art. 15gb ustawy covidowej – w takim przypadku w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy podstawa wymiaru świadczenia podlegałaby z urzędu ponownemu ustaleniu za okres pobierania tego świadczenia na podstawie przepisów dotychczasowych.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana ustawa zostanie poddana ocenie skutków regulacji.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.